

**MAL MEMURLARININ KAYYIM TAYİN
EDİLMESİNE DAİR KANUN**

Kanun Numarası : 3561
Kabul Tarihi : 18/5/1989
Yayımlandığı R. Gazete : Tarih : 27/5/1989 Sayı : 20177
Yayımlandığı Düstur : Tertip : 5 Cilt : 28 Sh.: 275

Madde 1 – (Değişik: 24/7/2008-5793/21 md.)

Bu Kanunun amacı, bir kimsenin uzun süreden beri bulunamaması veya oturduğu yerin bilinmemesi nedeniyle malvarlıkları üzerinde Hazine menfaatinin korunmasını sağlamak üzere; mahallin en büyük mal memurunun kayyım olarak atanması, yetkileri, yetki devri, kayyımlik mallarının yönetimi ve giderleri, kayyım ve görevli personele ödenecek ücretler ile diğer hususlara ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Madde 2 – (Değişik: 24/7/2008-5793/22 md.)

22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medenî Kanununun 427 nci maddesine göre, bir kimsenin uzun süreden beri bulunamaması veya oturduğu yerin bilinmemesi veya ortada bulunmayan ve miras açıldığında sağ olup olmadığı ispatlanamayan mirasçının payının resmen yönetilmesi amacıyla kayyım atanmasının gerektiği hallerde, vesayet makamı; bu kimselerin malları üzerinde Hazinesinin hak ve menfaati bulunup bulunmadığını, mahallin en büyük mal memurluğundan araştırır. Hazinesinin hak ve menfaatinin söz konusu olduğunun anlaşılması hâlinde, mahallin en büyük mal memurunun yönetim kayyımını tayin eder.

Mallar üzerindeki yönetim görevi sona erinceye kadar, yönetim kayyımını tayin edilen en büyük mal memuru yerine vekâlet eden veya atanmış kimse de bir karara gerek kalmadan o makama tayin edilmiş sayılır. Mal memuru kayyımlik yetki ve görevlerinin bir bölümünü, sınırlarını yazılı olarak açıkça belirlemek şartıyla, astlarına devredebilir. Yetki devri, yetki devreden kayyımın sorumluluğunu kaldırmaz.

Kayyım tayin edilen mal memuru, Hazine avukatı bulunan yerlerdeki dava ve icra işlerinde vereceği yetki belgesi ile Hazine avukatı tarafından temsil olunur. Hazine avukatlarının bu fıkra hükmü gereğince bakacakları dava ve icra takipleri nedeniyle lehlerine hükmolunup tahsil edilen vekalet ücretleri, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 146 ncı maddesindeki sınırın iki katını geçmemek üzere ayrıca kendilerine ödenir.

Kayyımlikla ilgili işlemler, her türlü vergi, resim, harç, katkı payı gibi mali yükümlülüklerden müstesnadır.

Taşınır ve taşınmazlarla hakların yönetim gelirlerinin yüzde 35'i; para, hisse senedi, tahvil ve benzeri menkul varlıkların yönetim gelirlerinin ise yüzde 5'i oranında yönetim gideri kesilerek kayyım tarafından bir bankada açılacak hesaba yatırılır. Bu hesapta toplanan paralar; kayyım ve yetki devrettiği görevliler, davalara katılacak Hazine avukatları, ihtiyaç hâlinde kurulacak kayyımlik bürosu görevlileri ile bu konuda görevlendirilenlere verilecek ücret ödemeleri ve kayyımlik bürosunun diğer giderleri için kullanılır.

Mal memurlarının kayyımlikla ilgili görev ve yetkileri, ödenecek ücretler, kayyımlik mallarının yönetimi ile diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığınca hazırlanıp Bakanlar Kurulunca yürürlüğe konulacak yönetmelikle düzenlenir.

Geçici Madde 1 – (Mülga: 24/7/2008-5793/47 md.)

Geçici Madde 2 – (Mülga: 24/7/2008-5793/47 md.)

Madde 3 – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 4 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

**3561 SAYILI KANUNA EK VE DEĞİŞİKLİK GETİREN MEVZUATIN
YÜRÜRLÜĞE GİRİŞ TARİHİNİ GÖSTERİR LİSTE**

Değiştiren		Yürürlüğe
Kanun	3561 Sayılı Kanunun değişen maddeleri	giriş tarihi
5793	1, 2, Geçici Madde 1 ve 2	6/8/2008